

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-150-0338
Dok.: LBN42721

Besvarelse af spørgsmål nr. 86 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20/11-06 fra Rasmus Trenskow vedrørende retsprincipper for fodboldtilhængere, jf. REU alm. del - bilag 142.”

Svar:

1. Politiet har gennem de senere år oplevet tiltagende problemer med uroskabende tilskuere – såkaldte hooligans - ved større fodboldkampe.

Disse problemer kommer bl.a. til udtryk ved, at visse grupper af fodboldtilhængere opsøger voldelige konfrontationer med andre tilskuere og politiet. Det er således politiets erfaring, at det i forbindelse med afviklingen af fodboldkampe langt oftere end tidligere viser sig nødvendigt at skulle håndtere større slagsmål mv. mellem forskellige grupper af fodboldtilhængere. Der opleves endvidere ikke sjældent episoder med hærværk, vold, trusler, besiddelse af våben mv. i tilknytning til fodboldkampe.

På den baggrund er politiets indsats i forbindelse med fodboldkampe blevet væsentligt vanskeligere, og politiet må anvende meget betydelige ressourcer i bestræbelserne på at sikre ro og orden i forbindelse med afviklingen af større fodboldkampe.

Problemerne med uroligheder i forbindelse med fodboldkampe har løbende været genstand for drøftelser på møder i Rigspolitichefens styregruppe vedrørende efterforskningsstøttecentre og grænseoverskridende, organiseret kriminalitet.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

På et møde i styregruppen i november 2004 blev det således besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, der skulle undersøge mulige tiltag til bekæmpelse af hooliganisme.

Arbejdsgruppen afgav i marts 2005 en rapport om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark, som efterfølgende blev tiltrådt af de daværende regionspolitiledere og Politimesterforeningen.

I rapporten om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark konkluderes det, at hooligans og andre uroskabende personer i stigende omfang udgør et problem ved afviklingen af fodboldkampe, og at politiet må anvende meget betydelige ressourcer i bestræbelserne på at sikre ro og orden ved fodboldkampe. Det anføres endvidere, at der på landsbasis for tiden er ca. 300-400 personer, som er kendt af politiet i forbindelse med uroskabende adfærd og optøjer i forbindelse med afvikling af fodboldkampe, og at der politimæssigt er behov for en målrettet indsats mod en mindre del heraf.

Bl.a. på grundlag af rapporten om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark er Justitsministeriet i øjeblikket ved at udarbejde et lovforslag, der skal sikre, at der kan gribes mere effektivt ind over for uroligheder ved fodboldkampe, med det formål at øge sikkerheden mest muligt for de mange tilskuere, der gerne vil nyde sporten i fred.

Med henblik på at drøfte den nærmere udformning af lovforslaget har Justitsministeriet indbudt repræsentanter fra DBU, Divisionsforeningen, Danske Fodbold Fanklubber samt politiet til et møde den 21. maj 2007.

Justitsministeriet forventer at kunne fremsætte lovforslaget i starten af næste folketingsår.

2. I den henvendelse, der henvises til i spørgsmålet, omtales kort forskellige konkrete episoder, som Justitsministeriet ikke har nærmere kendskab til.

Indledningsvist skal det i den forbindelse mere generelt understreges, at politiets indsats for at sikre ro og orden ved fodboldkampe naturligvis er underlagt de almindelige rammer for politiets virksomhed, herunder navnlig reglerne i retsplejeloven og politiloven om politiets indgreb henholdsvis inden og uden for strafferetsplejen.

3. I medfør af reglerne i retsplejeloven iværksætter politiet efterforskning - og efter omstændighederne strafforfølgning - når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold er begået, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2. Dette gælder naturligvis også mulige strafbare forhold, som konstateres i forbindelse med afviklingen af en fodboldkamp.

Politiets indgreb i straffesager – f.eks. anholdelse og visitation - er nærmere reguleret i retsplejeloven.

4. Efter politilovens § 5, stk. 1, jf. § 2, nr. 1, har politiet til opgave at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. I medfør af politilovens § 5, stk. 2, kan politiet - med henblik på at afværge fare som nævnt i stk. 1 - foretage indgreb over for den eller de personer, der giver anledning til faren. Politiet kan herunder bl.a. udstede påbud.

Efter politilovens § 5, stk. 3, kan politiet, hvis mindre indgribende midler - herunder f.eks. påbud - ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren, om nødvendigt frihedsberøve den eller dem, der giver anledning til faren. Frihedsberøvelsen skal være så kortvarig og skånsom som muligt og må så vidt muligt ikke udstrækkes over 6 timer.

Det er i bemærkningerne forudsat, at frihedsberøvelsen skal være så kortvarig som muligt. Formålet med frihedsberøvelsen skal indgå i vurderingen af frihedsberøvelsens varighed. Personen skal således løslades, når de omstændigheder, der gav anledning til frihedsberøvelsen, ikke længere er til stede. I overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip er det således anført i bemærkningerne, at politiet alene må foretage indgreb i det omfang, indgrebet er proportionalt i forhold til den fare, der truer de politiretlige beskyttelsesinteresser (orden og sikkerhed).

Om karakteren af den fare, der skal foreligge, før et indgreb i medfør af politilovens § 5, stk. 2 eller 3, kan foretages, er det i bemærkningerne anført, at indgreb forudsætter, at der er konstateret en konkret og nærliggende fare for forstyrrelse af den offentlige orden eller fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed, samt at det afhænger af en konkret vurdering af situationen, hvorvidt der foreligger den til et indgreb fornødne fare.

Frihedsberøvelse efter politilovens § 5, stk. 3, skal foretages så skånsomt som mulig, hvilket bl.a. indebærer, at den frihedsberøvede ikke må trans-

porteres og anbringes på en unødigt belastende måde, og at frihedsberøvelsen om muligt skal gennemføres med diskretion.

En klage over en frihedsberøvelse efter politilovens § 5, stk. 3, afgøres i 1. instans af den lokale politidirektør. Denne afgørelse vil herefter kunne påklages til Rigspolitiet.

5. Ud over indgreb i medfør af politilovens § 5, stk. 2 og 3, må politiet i medfør af politilovens § 15 anvende magt bl.a. med henblik på at forebygge og afværge fare for forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Med hensyn til anvendelse af peberspray som magtmiddel kan der henvises til Justitsministeriets besvarelse af 24. november 2006 af spørgsmål nr. S 664 fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF). Som det fremgår heraf, har Rigspolitiet med Justitsministeriets tilslutning gennemført et forsøg i Århus, Grenå og Odder politikredse (nu Østjyllands Politi) vedrørende politiets anvendelse af peberspray som et magtmiddel.

Forsøget startede i juni 2006, og det var oprindeligt hensigten at lade forsøget vare ca. 1 år med henblik på at opsamle et tilstrækkeligt stort erfaringsmateriale vedrørende pebersprays egnethed for dansk politi. Efter at have indhentet mange (positive) erfaringer med anvendelsen af det nye magtmiddel har Rigspolitiet imidlertid fundet rigtigt at fremskynde en evaluering af forsøget.

Når der er foretaget en evaluering af forsøget, vil Rigspolitchefen tage stilling til, om peberspray skal indføres som magtmiddel for hele dansk politi.